

Els impostos entre països: «Ens està minvant la salut i la nostra economia»

Una trentena d'empleats de l'Hospital de Cerdanya denuncia que estan abocats a pagar impostos als dos estats i que la xifra pot arribar a 80 afectats

Fins a 32 empleats de l'Hospital de Cerdanya de nacionalitat espanyola i que viuen a l'Alta Cerdanya, a la Catalunya del Nord, afirmen que es veuen abocats a haver de pagar impostos a Espanya i França. Així, denuncien que tot i que la governança de l'equipament sanitari recau en una Agrupació Europea de Cooperació Territorial (AECT) -en què Catalunya participa en un 60% i França en un 40%-, no se'ls està tenint en compte la condició de treballadors transfronterers. Això implica que, a banda de pagar cada any a la hisenda francesa, l'Agència Tributària els reclama un 19% del sou per l'Impost de la Renda per a No Residents (IRNR). Els primers requeriments els van arribar l'any passat i estan pagant els dels exercicis 2019 i 2020. Els empleats han donat a conèixer els fets a través d'una carta i alerten que la xifra d'afectats pot arribar a 80 dels 270 treballadors de l'hospital.

Roser Bel, una infermera que treballa a l'Hospital de Cerdanya i resideix a 500 metres de la frontera, explica que viu amb «molta ansietat i impotència» tot el procés de reclamació d'impostos per part de la hisenda espanyola. «Ens està minvant la salut psíquica i l'economia familiar», conclou, tot afegint que al seu dia van apostar per venir a treballar a aquest equipament sanitari transfronterer i ara es troben que han de fer front a una doble imposició. Per la seva banda, el director general de l'hospital, Xavier Conill, veu «estrany» que l'Agència Tributària no els hagi enviat cap notificació, ja que són l'entitat que aplica les retencions a les nòmines dels treballadors i, per això, han presentat una queixa al defensor del contribuent.

A una altra de les afectades, Judit Lasierra, també infermera, li sorprèn que malgrat les al·legacions presentades i que hi ha un procediment «amistós» obert entre les hisendes dels dos estats «tot segueixi el seu curs». Mentre, Antoni Veres, cap de servei de cirurgia general de l'Hospital de Cerdanya, assegura que li demanen més de 25.000 euros, situació que viu amb «indefensió».

Conill ha explicat que quan van arribar els primers requeriments a una part dels treballadors es van posar en contacte amb assessors fiscals i tècnics del Departament d'Economia i Finances de la Generalitat. Tant ells com tècnics de la hisenda francesa els van corroborar que el sistema que apliquen és adequat, seguint la normativa específica per als treballadors que viuen a menys de 20 quilòmetres de la frontera.

«Pagar primer»

El director de l'hospital detalla que estan ajudant als empleats en cadascun dels processos que tenen oberts, malgrat que aquests treballadors es veuen abocats a «pagar primer i després demostrar». En aquest sentit, argumenta que «la postura espanyola és la de deixar passar temps» i creu que la resolució d'aquest problema fiscal va per llarg. Per evitar situacions d'aquest tipus, demanen ser reconeguts com un territori singular, tenint en compte que és l'únic equipament transfronterer que hi ha a Europa.

Els requeriments han arribat a 32 empleats de l'Hospital de Cerdanya de nacionalitat espanyola i que viuen a l'Alta Cerdanya, a la Catalunya del Nord. Així, denuncien que tot i que la governança de l'equipament sanitari recau en una Agrupació Europea de Cooperació Territorial (AECT) -en què Catalunya participa en un 60% i França en un 40%-, no se'ls està tenint en compte la condició de treballadors transfronterers. Això implica que, a banda de pagar cada any a la hisenda francesa, l'espanyola els reclama un 19% del sou per l'Impost de la Renda per a No Residents (IRNR). Els primers requeriments els van arribar l'any passat i estan pagant els dels exercicis 2019 i 2020.

Els empleats alerten que la xifra d'afectats pot arribar a 80 dels 270 treballadors de l'hospital. En aquest sentit, asseguren que Espanya no accepta les seves alegacions perquè considera que treballen per una entitat que forma part del sistema sanitari català, obviant que aquesta entitat també té participació de les institucions franceses. A més, els considera funcionaris quan en realitat són personal laboral d'una empresa que rep finançament públic.